

CLÀSSICA A LA REIAL ACADÈMIA

Dimarts 14 de maig de 2019 a les 20.00 hores

Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi

Saló d'actes

Barcelona

"Recital"

JOSEPH GOLD, violí

JAUME TORRENT, guitarra

Arcangelo CORELLI (Itàlia, 1653-1713)

SUITE en Fa Major

Prelude (Adagio)

Sarabande (Andantino)

Gavotte (Allegro moderato)

Gigue (Allegro)

Jaume TORRENT (Barcelona, 1953)

SONATA per a violí i guitarra, op. 45
(1r moviment)

Jordi CERVELLÓ (Barcelona, 1935)

SONATINA per a violí sol

Vivo e grazioso

Andante

Scherzo

Moderato-allegro molto

Jaume TORRENT (Barcelona, 1953)

NITS D'ESTIU (Suite per a guitarra sola núm. 1, op. 2)

Introducció

Nit serena

Nit de Sant Joan

Somni trencat

Nit festiva

Heinrich Wilhelm ERNST (Moràvia, 1812 - França, 1865)

ELEGIE

Niccolo PAGANINI (Itàlia, 1782 - França, 1840)

SONATA núm. 1 (del Centone di Sonate)

Introduzione (Larghetto)

Allegro maestoso. Tempo di marcia

Rondoncino (Allegro)

Vull rebre informació de les activitats de l'Associació pel Foment de la Música Clàssica

(Li preguem que ompli clarament les dades i ens ho entregui a la sortida del concert) (Si no ho vol retallar, demani un formulari a la sortida)

Nom i primer cognom

.....

Correu electrònic

.....

La funció que exerceixen els instruments harmònics com el clavecí, l'orgue o el laüt en els conjunts instrumentals del barroc, evolucionà en la mesura que els esmentats instruments anaren assumint més protagonisme en l'exposició de les principals idees musicals de les obres. Fins a tal punt això va ésser així, que la majoria de les agrupacions de cambra consolidades durant el romanticisme no s'entengueren sense considerar el piano com instrument insubstituïble a l'hora de proposar, reforçar, dialogar o recollir la temàtica musical. Aquest fet va consolidar un gènere absolutament condicionat per la confrontació del llenguatge pianístic amb la resta del conjunt instrumental. Paral·lelament a aquest fet –i a partir del paper que exercí el laüt– també la guitarra aspirà a ocupar un lloc dialogant dins del duet, el trio o el quartet de corda comptant amb aportacions d'importants compositors preromàntics com Carulli, Matiegka, Giuliani o Paganini. En l'actualitat, un gran nombre de compositors s'han interessat per aquesta combinació instrumental i han aportat un repertori que, complementant aquell primer, fa d'aquesta formació una de les més atractives per la seva sonoritat i possibilitats musicals.

JOSEPH GOLD i JAUME TORRENT fan duo des de l'any 1998.

L'alt nivell musical i el virtuosisme d'ambdós intèrprets els ha permès incorporar al seu repertori les obres més representatives de compositors consagrats com M. Giuliani, F. Molino, N. Paganini, F. Carulli, J. Scheidler, M. de Falla, J. Turina, J. Nin Culmell o J. Rodrigo i, alhora, ampliar-lo amb autors americans del segle XX com Richardson i Cameron White entre altres.

La crítica europea i nord-americana ha destacat la capacitat comunicativa d'aquest duo, valorant, entre d'altres aspectes, l'expressivitat de la seva dicció i el sorprenent equilibri de so obtingut gràcies a la tècnica personal que els dos músics han desenvolupat. Les versions revisades de les sonates que Paganini va escriure per a violí i guitarra han despertat un especial interès en el món de la crítica especialitzada, la qual ha destacat la labor d'elaboració de la part guitarrística que, sense apartar-se de l'estil de Paganini, ha dut a terme Jaume Torrent, i les ajustades improvisacions –Paganini no repetia mai de la mateixa manera un mateix passatge– amb què Joseph Gold enriqueix les seves interpretacions.

Quan el comentarista musical Herb Caen del «San Francisco Chronicle» qualificà JOSEPH GOLD de «gegant en la terra», pretenia posar en relleu l'especial importància que té la intensa activitat extra musical amb que Joseph Gold complementa cadascuna de les seves actuacions amb el violí. «...és, en aquests moments, quan algunes de les seves qualitats com les de ser un brillant virtuós, posseir una personalitat vigorosa i dinàmica o la d'emetre un so magnífic, poden fer viatjar a un auditori per camins d'un intens plaer estètic».

Fill d'emigrants russos, començà els seus estudis de violí a l'edat de sis anys. Es graduà en la Universitat del Sud de Califòrnia havent gaudit del privilegi d'haver estudiat amb el gran violinista Jascha Heifetz.

Entusiasta precursor de la revaloració de la música romàntica per a violí, és autor d'importants treballs sobre els dos més grans compositors del segle XIX: N. Paganini i P. Sarasate. Entre les seves nombroses publicacions destaquen «L'art de tocar el violí de Paganini», així com el descobriment de manuscrits inèdits de Sarasate.

Malgrat estar especialment interessat en la tradició romàntica, els programes de Joseph Gold no es limiten a les obres del segle XIX, sinó que inclouen una gran varietat d'èpoques i estils, havent estrenat i divulgat moltes obres d'autors del segle XX i compta, també, amb un extens repertori d'obres del barroc.

Posseeix una important col·lecció d'instruments i arquets. En les seves actuacions utilitza habitualment un violí Guarneri i l'arquet que fou del famós violinista Edouard Remenyi.

Ha actuat com a concertino d'orquestres com la Kensington Symphony, Alhambra Chamber Orquesta, Monterrey Symphony, San Francisco Symphony i Palisades Symphony i, actualment, és primer violí del Pro Música String Quartet.

«...el so, l'esperit i la forma de tocar de Joseph Gold recorden totalment l'estil de Jascha Heifetz» (The Sacramento Bee - Califòrnia, maig de 1993).

JAUME TORRENT és el primer compositor en la història de la guitarra que ha desenvolupat un llenguatge polifònic, funcional i orgànic en tonalitats com La bemoll major, Do sostingut major, Mi bemoll major, Fa sostingut menor, etc.

(tonalitats que la tradició compositiva de la guitarra ha considerat com inoperants per al desenvolupament del llenguatge guitarrístic). Amb les 24 Fantasies escrites en totes les tonalitats majors i menors i les 8 Sonates –la núm. 4 està en Lab M i la núm. 5 en Mib M– Jaume Torrent obre les portes de la guitarra a un món de tonalitats, modulacions i desenvolupaments temàtics mai explorat fins ara, situant-la –respecte de la ductilitat tonal– a l'alçada de la dels instruments més rics en literatura polifònica. Vladimir Mikulka afirmà: «...aquestes obres per a guitarra circulen per camins compositius que, fins ara, només podíem trobar en la literatura pianística dels grans compositors. L'abast de les troballes que posseeixen constitueixen, pels guitarristes, un dels millors valors del nostre repertori». És autor de més de 200 obres per a guitarra que inclouen guitarra "solos", música de cambra amb guitarra i concerts per a guitarra, guitarra i violí o guitarra i flauta i orquestra. El seu Concert de Rialp per a guitarra i orquestra simfònica, op. 70 està considerat per veus autoritzades del panorama internacional de la guitarra, de la musicologia, de la direcció d'orquestra i de la composició (Ángelo Gilardino, Patricio Mátteri, Henri Jul Hansen, Jordi Cervelló, etc.) com "un dels millors concerts per a guitarra escrits fins al moment, que es presenta com a rival dels grans concerts de compositors de la talla de Joaquín Rodrigo, Heitor Villa-Lobos, Leo Brouwer o Lalo Schifrin, entre d'altres".

La seva presència com a concertista en els escenaris internacionals és permanent i ha actuat com a solista de prestigioses orquestres europees i americanes –Orquestra Simfònica de París, de Cambra d'Israel, Simfònica de la RAI, Dresdner Philharmonie, Filharmonia Nacional d'Ucraïna, de la RTV Espanyola, Bilkent Symphony, de la Ràdio Búlgara, de la RTV de Luxemburg, American Wind Symphony, Symphony Orchestra of Bursa, Westcoast Symphony, Simfònica de València, etc. El 2004 va ser guardonat amb el Premi Golden Fortune d'Ucraïna en reconeixement a la qualitat i popularitat de la seva trajectòria. Al març del 2012 va actuar com a solista de 4 dels seus concerts per a guitarra i orquestra en el marc del Festival Internacional "Prospectives XXIIè segle" celebrat a França, sent la primera vegada en la història que un compositor guitarrista interpreta 4 concerts propis en una sola programació. A l'octubre del mateix any, va gravar el seu concert per a guitarra i orquestra simfònica "Concert de Rialp" amb la Polish Baltic Philharmonic dirigida per Ernst van Tiel. El novembre de 2015, el guitarrista Mauricio Díaz li estrenà el cinquè concert per a guitarra i orquestra "Concerto da Vinci" amb l'Orquestra Filharmònica de l'Estat de Querétaro (Mèxic) sota la direcció de José Guadalupe Flores i el desembre del mateix any, l'Orquestra Camerata de Sant Cugat, sota la direcció de Xavier Baulies, li estrenà la Cantata per a orquestra i cors "Prec eixut de Nadal" amb textos de Narcís Comadira.